

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/176/2016
Identifikačné číslo spisu:	8310204944
Dátum vydania rozhodnutia:	08.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8310204944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Spoločenstva vlastníkov bytov, so sídlom v Medzilaborciach, Duchnovičova č. 532/10, 12 a 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou C&B PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Humennom, Štefánikova č. 17, IČO: 472 573 85, proti žalovanému I. H., bývajúcemu v S., o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 83/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. novembra 2015 sp. zn. 2 Co 118/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody (§ 420 Občianskeho zákonníka), ktorú mu mal spôsobiť žalovaný porušením povinností predsedu žalobcu [§ 7c ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“)], konkrétne tým, že firme Q RUK Humenné zadal opravu strechy bytového domu spravovaného žalobcom a za vykonané práce jej zaplatil sumu 1 481,69 €.

2. Žalovaný popieral, že by bola daná jeho zodpovednosť v zmysle § 7c ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z.

3. Okresný súd Humenné (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. februára 2014 č.k. 17 C 83/2010-271 žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že by mu žalovaný porušením niektorej povinnosti spôsobil škodu. Vychádzal z toho, že uznesenie vlastníkov bytov zo 16. mája 2005 oprávňovalo žalovaného zadať vykonanie prác formou rovnej strechy a za práce aj zaplatiť. Žalovaný nezavinil majetkovú ujmu žalobcu, ktorú zapríčinila následná zmena rozhodnutia vlastníkov, aby sa rekonštrukcia realizovala formou sedlovej strechy. Škodu nemohli zapríčiniť ani okolnosti, za ktorých 16. mája 2005 prebiehalo rokovanie vlastníkov bytov.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. novembra

2015 sp. zn. 2 Co 118/2014 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny [§ 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)]. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil rozhodujúce skutkové okolnosti, na ich základe dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré náležite právne posúdil. Odvolací súd po citovaní ustanovení § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 7c ods. 1 až 3 zákona č. 182/1993 Z.z. a vysvetlení podmienok vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka konštatoval, že v konaní nebol preukázaný zlý úmysel žalovaného pri riešení existujúceho havarijného stavu zatekajúcej strechy - konal v súlade s výsledkami rokovania vlastníkov dňa 16. mája 2005. Žalobcovi sa v konaní nepodarilo preukázať, že jeho majetkovú ujmu spôsobil žalovaný porušením niektoej z jeho povinností.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) najmä preto, lebo obsah odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nezodpovedá ustanoveniu § 14 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. Pri vedení rokovania zhromaždenia vlastníkov 16. mája 2005 došlo k množstvu procedurálnych chýb, v dôsledku ktorých bolo potrebné vychádzať z toho, že zápisnica z tohto rokovania neoprávňovala žalovaného, aby firme Q RUK Humenné zadal realizáciu prác spojených s rekonštrukciou strechy a zaplatil jej sumu 1 481,69 €. Odvolací súd neprihliadol na to, že pri rozhodovaní (hlasovaní) spoluvlastníkov spoločnej veci sa nedosiahla právne relevantná väčšina v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a náležitý význam nepriznal ani argumentácii žalobcu, podľa ktorej sa hlasovania zúčastnili aj neoprávnené osoby. Žalovaný konal v danom prípade svojvoľne, porušujúc uznesenie vlastníkov bytov. V závere dovolania žalobca osobitne poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 2 : 1. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zmeniť (tak, že jeho žalobe bude vyhovieť).

6. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, dovolanie žalobcu je procesne neprípustné, a preto ho treba zamietnuť.

7. Žalobca v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaného (viď 6.) zopakoval, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pri ktorom odvolací súd nezohľadnil, že na rokovaní vlastníkov bytov 16. mája 2005 boli hrubo porušené ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. upravujúce podmienky hlasovania na zhromaždení vlastníkov bytov.

8. Dovolanie bolo podané 8. februára 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

10. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritorneho dovolacieho prieskumu.

10.1. Dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritorný dovolací prieskum.

10.2. Tie dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy

daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

11. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 10.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

12. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

13. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky tých rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 O.s.p. prípustné. Podané dovolanie teda v zmysle tohto ustanovenia nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

14. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolať procesné vady konania vymenované v tomto ustanovení nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

15. Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

15.1. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci bolo do 30. júna 2016 považované za relevantný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní.

15.2. Samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladalo (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by podľa § 238 O.s.p. zakladal prípustnosť dovolania.

16. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

17. Pomer hlasov (2 : 1), ktorým bolo prijaté dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, indikuje iba to, že názory jeho členov na prejednávanú vec alebo na rozhodnutie odvolacieho súdu neboli identické (pozn. dovolacieho súdu: z toho však bez ďalšieho nemožno vyvodiť, že by väčšinový názor

sudcov tohto senátu - ako sa snaží naznačiť žalobca - bol nesprávny). Skutočnosť, že rozhodnutie senátu odvolacieho súdu nebolo prijaté hlasmi všetkých jeho členov, nezakladala do 30. júna 2016 (a ani v súčasnosti nezakladá) prípustnosť dovolania.

18. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo v danom prípade účinok umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

19. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.